

Rafai Réka: Szellemi rekreáció a REÖK-ben

A Szeged belvárosában található REÖK-palota számos izgalmas programnak és kiállításnak kínál helyet. 2017. október 28. és november 27. között Tasi József - művésznevén Tajó - szobrászművész alkotásaiból nyílt, *Tekercsek* című tárlatát tekinthetik meg a látogatók. A Temesváron élő kortárs, magyar alkotóművész több mint másfél évtized alatt készült műveit mutatja be Szeged legcsodálatosabb szecessziós épületében.

A kiállítási tárgyak a fa, a fém és a papír ötvözésével születtek meg. A kiállítás címe is előrevetíti, hogy főként könyvek találhatóak a művek között, de ezek az írásos anyagok sokszor nem hétköznapi formában vannak megjelenítve. A könyvek mellett zenei témájú alkotások is helyet kaptak.

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar első- és másodéves Rekreációs szervezés és egészségfejlesztés szakos hallgatói lehetőséget kaptak, hogy a

Szellemi rekreáció - Vizuálkultúra és a Szellemi rekreáció – Olvasáskultúra c. tantárgyak keretei között ellátogassanak a Tasi József műveiből rendezett kiállításra és részt vehessenek a REÖK által felkínált ingyenes múzeumpedagógiai foglalkozásokon. Örülök, hogy én is részese lehettem ennek a nagyszerű programnak. Ale Ildikó festőművész, múzeumpedagógus vezetésével haladtunk végig a termeken és ismerkedtünk meg a kiállított alkotásokkal. Néhány kiemelt művet alaposabban megismerkedtünk, és feladatokat keresztül értelmeztük a látottakat. Az egyik általunk interpretált alkotás egy nem mindennapi könyv volt, melynek különlegessége abban rejlett, hogy a lapok nem befűzve, hanem henger formájában, összezsúfolva voltak elhelyezve a könyv belsejében. A művésznő azzal a kérdéssel fordult hozzánk, hogy mit gondolunk, miért éppen így vannak elrendezve a lapok a könyvben. Egy másik elemzett mű egy hatalmas, függőleges helyzetben álló, kinyitott könyvet ábrázolt. Megtudtuk, hogy így fest „

A könyv”, amikor teljes pompájában tündököl. A következő elgondolkodtató installáció polcokra rendezett, több tucat befőttesüvegből állt, melyekben papírkötegek voltak. Itt a csoportnak azon kellett elgondolkoznia, hogy mi a különbség a kiállított és a hagyományos befőttesüvegek között. Persze azt leszámítva, hogy befőtt és savanyúság helyett papír van eltéve az üvegekbe. Végül pedig egy baromfisereget láthattunk, amely egy nyitott, üres könyvet szemlél. Ennél az installációnál szabad asszociációs gyakorlatot végeztünk. A kérdés az volt, hogy ki, hogyan értelmezi a kompozíciót. Minden feladatra kaptunk egy kis időt, hogy elmélkedjünk, majd egy- két hallgató megosztotta elképzeléseit a csoporttal.

Személy szerint nekem nagyon tetszett a kiállítás, és érdekesnek tartottam, hogy nemcsak csendben szemléltük az egyes műveket, hanem ki is kellett fejezni gondolatainkat, érzelmeinket. Nekem a legjobban a *Kamra* és a *Madarak* c. alkotások tetszettek. Ezen kívül a nagy, nyitott könyvekből összerakott könyvkupacot találtam még elgondolkodtatónak. A bábeli torony történetére asszociáltam, amikor megláttam, mert a könyvek más-más nyelven íródtak és egymás tetejére pakolva egy tornyot formáztak.

A kiállítás jól megragadja a felsorakoztatott művek segítségével a szellemi rekreáció lényegét. A művészet és a művészeti alkotások fontos velejárója a szabad asszociáció lehetősége. A műalkotásnak van egyetemes üzenete, ami mindenki számára egyértelmű, de emellett mindenki más és más módon dolgozza fel, értelmezi a látottakat. A könyv és a zene állt a kiállítás középpontjában, ezek pedig a szellemi rekreáció kiemelkedő színterei. A legtöbb mű azt sugározta, hogy egy adott dolog számos történetet hordoz magában. A könyvbe zsúfolt papírkötegek, a nyitott üvegek, vagy az üres könyv, amit a madarak „olvastak”, mind ezt az üzenetet közvetítették. Nemcsak már meglévő érzéseket, emlékeket idézhetnek fel bennünk,

hanem egy teljesen új világot is feltárhatnak előttünk. A könyvek és a zene közösen kiragadják az embert a sivár hétköznapokból és alkalmat adnak arra, hogy megfedkezünk ügyes-bajos problémáinkról. Feltöltenek bennünket, és új erőre kapva létezhetünk tovább a rohanó világban.

